॥तैत्तिरीय ब्राह्मणम्॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः॥

ब्रह्मणे ब्राह्मणमार्लभते। क्षुत्रायं राज्न्यम्। मुरुद्धो वैश्यम्। तपंसे शूद्रम्। तमंसे तस्कंरम्। नारंकाय वीर्हणम्। पाप्मने क्रीबम्। आक्रयायांयोगूम्। कामांय पुङ्श्वलूम्। अतिंकुष्टाय मागधम्॥१॥

गीतायं सूतम्। नृत्तायं शैलूषम्। धर्माय सभाचरम्। नर्मायं रेभम्। नरिष्ठायै भीमृलम्। हसाय कारिम्। आनुन्दायं स्त्रीषुखम्। प्रमुदें कुमारीपुत्रम्। मेधायैं रथकारम्। धैर्याय तक्षाणम्॥२॥

श्रमांय कौलालम्। मायायै कार्मारम्। रूपायं मणिकारम्। शुभे वपम्। शर्व्याया इषुकारम्। हेत्यै धंन्वकारम्। कर्मणे ज्याकारम्। दिष्टायं रञ्जसर्गम्। मृत्यंवे मृग्युम्। अन्तंकाय श्वनितम्॥३॥

स्नभ्ययं जारम्। गृहायोपपतिम्। निर्ऋंत्यै परिवित्तम्।

आर्त्ये परिविविदानम्। अराध्ये दिधिषूपतिम्। प्वित्रांय भिषजम्। प्रज्ञानांय नक्षत्रदुर्शम्। निष्कृत्ये पेशस्कारीम्। बलांयोपदाम्। वर्णायानूरुधम्॥४॥

न्दीभ्यः पौञ्जिष्टम्। ऋक्षीकाँभ्यो नेषांदम्। पुरुष्व्याघ्रायं दुर्मदम्। प्रयुद्ध उन्मंत्तम्। गृन्धर्वाप्रस्राभ्यो व्रात्यम्। सप्देवजनेभ्योऽप्रंतिपदम्। अवैभ्यः कित्वम्। इर्यतांया अकितवम्। पिशाचेभ्यो विदलकारम्। यातुधानेभ्यः कण्टककारम्॥५॥

उथ्सादेभ्यः कुडाम्। प्रमुदे वामनम्। द्वार्भ्यः स्रामम्। स्वप्नायान्थम्। अधंर्माय बधिरम्। संज्ञानाय स्मरकारीम्। प्रकामोद्यायोपसदम्। आशिक्षायै प्रश्चिनम्। उपशिक्षायां अभिप्रश्चिनम्। मुर्यादाये प्रश्चिवाकम्॥६॥

ऋत्यैं स्तेनहंदयम्। वैरंहत्याय पिशुंनम्। विवित्त्ये क्षुत्तारम्ं। औपंद्रष्टाय सङ्ग्रहीतारम्ं। बलायानुचरम्। भूम्ने परिष्कुन्दम्। प्रियायं प्रियवादिनम्ं। अरिष्ट्या अश्वसादम्। मेधांय वासः पल्पूलीम्। प्रकामायं रजियत्रीम्॥७॥

भायै दार्वाहारम्। प्रभायां आग्नेन्थम्। नाकंस्य

पृष्ठायांभिषेक्तारम्। ब्रध्नस्यं विष्टपाय पात्रनिर्णेगम्। देवलोकायं पेशितारम्। मनुष्यलोकायं प्रकरितारम्। सर्वेभ्यो लोकभ्यं उपसेक्तारम्। अवंत्ये वधायोपमन्थितारम्। सुवर्गायं लोकायं भागदुघम्। वर्षिष्ठाय नाकांय परिवेष्टारम्॥८॥

अर्मेभ्यो हस्तिपम्। ज्वायाँश्वपम्। पृष्टौ गोपालम्। तेजंसेऽजपालम्। वीर्यायाविपालम्। इरांयै कीनाशम्। कीलालांय सुराकारम्। भद्रायं गृहपम्। श्रेयंसे वित्त्धम्। अध्यक्षायानुक्षत्तारम्॥९॥

मृन्यवेऽयस्तापम्। क्रोधांय निस्रम्। शोकांयाभिस्रम्। उत्कूलविकूलाभ्यां त्रिस्थिनम्। योगांय योक्तारम्। क्षेमांय विमोक्तारम्। वपुंषे मानस्कृतम्। शीलांयाञ्जनीकारम्। निर्ऋत्यै कोशकारीम्। यमायासूम्॥१०॥

युम्यै यमसूम्। अर्थर्वभ्योऽवंतोकाम्। संवृथ्स्रायं पर्यारिणीम्। परिवृथ्स्रायाविजाताम्। इदावृथ्स्रायाप्-स्कद्वंरीम्। इद्वथ्स्रायातीत्वंवरीम्। वृथ्स्राय् विजर्जराम्। सर्वन्थ्स्राय् पर्लिक्रीम्। वनाय वन्पम्। अन्यतोरण्याय दावपम्॥११॥

सरौँभ्यो धेव्रम्। वेशंन्ताभ्यो दाशम्ँ। उपस्थावंरीभ्यो बैन्दम्ँ। नृङ्गुलाभ्यः शौष्कलम्। पार्याय केवृर्तम्। अवार्याय मार्गारम्। तीर्थेभ्यं आन्दम्। विषंमेभ्यो मैनालम्। स्वनैभ्यः पर्णकम्। गृहाभ्यः किरातम्। सानुभ्यो जम्भकम्। पर्वतेभ्यः किम्पूरुषम्॥१२॥

प्रतिश्रुत्कांया ऋतुलम्। घोषांय भूषम्। अन्तांय बहुवादिनम्। अन्नताय मूकम्। महंसे वीणावादम्। क्रोशांय तूणव्ध्मम्। आक्रन्दायं दुन्दुभ्याघातम्। अवरस्परायं शङ्क्ष्यम्। ऋभुभ्योजिनसन्धायम्। साध्येभ्यंश्चर्मम्णम्॥१३॥ बीभ्ध्यायं पौल्कसम्। भूत्यं जागरणम्। अभूत्ये स्वपनम्। तुलायं वाणिजम्। वर्णाय हिरण्यकारम्। विश्वंभ्यो देवेभ्यः सिध्मलम्। पृश्चाद्दोषायं ग्लावम्। ऋत्यं जनवादिनम्। व्यृंद्धा अपगल्भम्। स्र्श्रारायं प्रच्छिदम्॥१४॥

हसाय पुःश्चलूमा लेभते। वीणावादङ्गणंकङ्गीतायं। यादंसे शाबुल्याम्। नुर्मायं भद्रवृतीम्। तूणुव्धमं ग्रांमुण्यं पाणिसङ्<u>ष</u>ातन्नृत्तायं। मोदांयानुक्रोशंकम्। आन्न्दायं तल्वम्॥१५॥

अक्षराजायं कित्वम्। कृतायं सभाविनम्। त्रेतांया आदिनवदुर्शम्। द्वापरायं बिहुः सदम्। कलये सभास्थाणुम्। दुष्कृतायं चरकांचार्यम्। अध्वंने ब्रह्मचारिणम्। पिशाचेभ्यंः सेलगम्। पिपासायं गोव्यच्छम्। निर्ऋत्ये गोघातम्। क्षुधे गोविकर्तम्। क्षुतृष्णाभ्यान्तम्। यो गां विकृन्तंन्तं मा्र्सं भिक्षंमाण उपतिष्ठते॥१६॥

भूम्यै पीठस्पिणमा लेभते। अग्नयेऽ र्स्लम्। वायवे चाण्डालम्। अन्तरिक्षाय व रशन्तिनम्। दिवे खंलतिम्। सूर्याय हर्यक्षम्। चन्द्रमंसे मिर्मिरम्। नक्षंत्रेभ्यः किलासम्। अहे शुक्लं पिङ्गलम्। रात्रिये कृष्णं पिङ्गक्षम्॥१७॥ वाचे पुरुषमा लेभते। प्राणमपानळ्याँ नमुदान र समानन्तान् वायवें। सूर्याय चक्षुरा लेभते। मनश्चन्द्रमंसे। दिग्भ्यः श्रोत्रम्। प्रजापंतये पुरुषम्॥१८॥

अथैतानरूपेभ्य आर्लभते। अतिहस्वमितदीर्घम्। अतिकृश्मत्यर्स्सलम्। अतिशुक्रुमितकृष्णम्। अतिश्रक्षणु- मितंलोमशम्। अतिंकिरिट्मितंदन्तुरम्। अतिंमिर्मिर्मितं-मेमिषम्। आशायै जामिम्। प्रतीक्षायै कुमारीम्॥१९॥

ब्रह्मणे गीताय श्रमाय सन्धये नृदीभ्यं उथ्सादेभ्य ऋत्यै भाया अर्मेभ्यो मृन्यवे युग्यैं दर्शदश् सरोभ्यो द्वादंश प्रतिश्रुत्काये बीभृथ्सायै दर्शदश् हसाय सप्ताक्षराजाय त्रयोदश् भूम्यै दर्श वाचे षडथ् नवैकान्नविर्श्शतिः॥१९॥

ब्रह्मणे कुमारीम्॥

ब्रह्मणे यम्यै नवंदश॥१९॥

हरिः ओम्॥ ॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः समाप्तः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: \ http://stotrasamhita.github.io \ | \ http://github.com/stotrasamhita.github.io}$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/